

Dossiernummer 2015 046

Rapport

Verzoekers

De heer en mevrouw X hierna genoemd: verzoekers.

Datum verzoek

De Overijsselse Ombudsman ontving het verzoekschrift op 24 juni 2015. Het betreft de gemeente Almelo.

Klacht

Verzoekers klagen over overlast, onder meer geuroverlast, die zij ondervinden van het paard dat bij de burens in de achtertuin staat. Ze voelen zich door de gemeente met een kluitje in het riet gestuurd, niet serieus genomen en niet op fatsoenlijke wijze bejegend.

Verloop procedure

Nadat de klacht op 24 juni 2015 is ontvangen, is aan verzoekers gevraagd op welke klachtaspecten het schrijven betrekking heeft. Op 16 juli 2015 sturen verzoekers een aantal bijlagen toe en bij mail van 20 juli 2015 geven ze een nadere toelichting op de klacht.

Bij het opvragen van stukken bij de gemeente heeft de gemeente aangegeven dat de klacht nog niet in eerste aanleg is behandeld. Wel is er veelvuldig contact geweest tussen verzoekers en de gemeente. Gelet op de hoeveel aan contacten, heeft de gemeente verzocht aan de ombudscommissie om de klachtbehandeling over te nemen. Verzoekers hebben hiermee ingestemd.

Hiermee is de ombudscommissie bevoegd. Op 14 september 2015 is een hoorzitting gehouden. Hierbij waren verzoekers aanwezig, van de kant van de gemeente, mevrouw A, mevrouw B, de heer C en de heer D en van de kant van de ombudscommissie de heer P. Jansen en mevrouw mr. P. Weggemans.

Behoorlijkheidsnormen

Doel van het onderzoek is om op basis van voorhanden feiten te beoordelen of de gedragingen van de gemeente tegenover verzoeker behoorlijk zijn.

De gedragingen worden getoetst aan behoorlijkheidsnormen, zoals vastgesteld door de Nationale ombudsman in samenwerking met de lokale ombudsinstituten.

In het geval van verzoekers gaat het om de behoorlijkheidsnorm luisteren naar de burger.

Feiten

- Verzoekers wonen nu 20 jaar in Aadorp.
- De buurman van verzoekers heeft een paard, dat hij deels in de achtertuin houdt. In de winter en het voorjaar staat het paard daar dag en nacht.
- Sedert lange tijd klagen verzoekers over overlast door het paard. In eerste instantie klagen ze over onder meer het geluid als het paard springt en draaft als kinderen er op rijden. In 2015 geven verzoekers aan ook stankoverlast van het paard te hebben. Het gaat hierbij om urinegeur van het paard.
- Een buiten gewoon opsporingsambtenaar (BOA) van de gemeente heeft naar aanleiding van meldingen van verzoekers meerdere keren de situatie gecontroleerd. Hij bezoekt alleen de buurman bij meldingen, omdat hier de "bron" is van de mogelijke overlast. De medewerker is niet bij verzoekers geweest. Er wordt door de BOA geen overlast geconstateerd.
- Op 24 maart 2014 spreken verzoekers met de verantwoordelijk wethouder over de klacht. Bij brief van 14 april 2014 stuurt de gemeente hier een gespreksverslag van. In de brief worden de klachten van verzoekers weergegeven en wordt aangegeven dat de wethouder heeft gesteld dat in deze situatie geen sprake is van een overtreding waartegen handhavend moet worden opgetreden. Een optie zou zijn om een civiele procedure op te starten tegen de buurman. Verzoekers zouden hebben aangegeven dit niet te willen.
- In 2015 vragen verzoekers wederom om een gesprek met de wethouder (diens opvolger). Dit gesprek vindt op 2 februari 2015 plaats en op 11 maart 2015 volgt er een brief met een gespreksverslag. De conclusie is dat er op dat moment geen feiten en omstandigheden bekend zijn bij de gemeente die een andere beoordeling rechtvaardigen dan die destijds is gemaakt. Er is geen sprake van een situatie waartegen handhavend moet worden opgetreden.

Visies van partijen

Op 14 september 2015 hebben verzoekers en de gemeente nog de volgende toelichting gegeven.

Verzoeker, de heer T.

We zouden graag zien dat de normen worden aangepast. Dat de regel dat een paard een huisdier is wordt aangepast. Een huisdier mag geen overlast veroorzaken en dat gebeurt nu wel. We hebben een brief aan de gemeenteraad gestuurd met het verzoek het beleid aan te passen. Het resultaat was echter een stuk in de krant. We zijn twee keer op gesprek geweest bij een wethouder. Zij leken echter niet geïnteresseerd. De eerste wethouder kwam met een voorbeeld van een hond waar hij bang voor was.

De tweede vertelde dat hij paarden heeft, maar niet bij huis. Onze klacht gaat niet meer over het geluid, omdat de buurman het springhek niet meer gebruikt. Voorheen waren er 2 of 3 meisjes die kwamen springen op het paard. We hebben meerdere keren over bemiddeling gesproken. Er is ook contact met de politie. De buurman wil geen mediation, alleen maar als hij zijn zin krijgt. Los van de stankoverlast zitten we er ook mee hoe de buurman met ons omgaat. We zijn bang dat de gemeente ons als klagers gaat zien als we teveel bellen met meldingen. Een oplossing zou zijn dat de gemeente een stuk weiland beschikbaar stelt.

Verzoeker, mevrouw T.

We hebben van de wethouder gehoord dat de heer C. is langs geweest. Het paard was er toen niet. In de winter en in het voorjaar is het paard er wel steeds. We hebben overlast van de urinstank. Gistermiddag scheen de zon even en stonk het meteen erg. De buurman doet op de mest kalk, maar niet op de urine. Drie jaar geleden stond het paard in een hok aan de overkant. Nu blijft hij in de winter achter het huis. Het paard moest weg bij de manege omdat hij zo zenuwachtig was. Als ik maar met iets ritsel, wordt het paard nerveus en wordt de eigenaar boos. De eigenaar gaat dan in zijn boosheid vervelende dingen doen. Het paard moet eigenlijk weg. We zijn geen procedure begonnen omdat het Juridisch Loket en een advocaat ons geen kans gaf. We wonen daar 20 jaar, de buurman is er geboren. Mediaton zie ik geen heil in. Een klacht indienen in het kader van dierenwelzijn heeft geen zin, hij zorgt goed voor zijn paard. Toen het warm was, heb ik bijgehouden of er mest lag. Toen lagen er elke dag 6/7 hopen mest. We hadden van de wethouder begrepen dat de mest meteen moest worden opgeruimd. Ik zou het fijn vinden dat, als de gemeente na een klacht weer langs komt, ze dan ook bij ons komen, helemaal tot achter in de tuin.

Gemeente, mevrouw A.

De gemeente zou op zich wel meer dingen kunnen regelen, bijvoorbeeld in de APV, maar er is de laatste jaren juist een proces van deregulering ingezet. De gemeente wil wel mediation meer gaat inzetten.

Gemeente, mevrouw B.

Als er bijvoorbeeld sprake zou zijn van een manege, dan is er sprake van een inrichting en dan zouden we kunnen handhaven, dan is er een strijdige situatie. De meldingen zijn bij de heer C. terechtgekomen, die diverse keren langs is geweest. In de APV is geregeld dat dieren geen hinder of overlast mogen geven. Stank is overlast en dan zou er op basis van de APV gehandhaafd kunnen worden. In 2013 hebben we een klacht binnengekregen van verzoekers, maar die zag vooral op lawaai. Nu in 2015 gaat het over de geur. De heer C. is op verschillende data bij de burens gaan kijken, ook op warme dagen.

Gemeente, de heer C.

De eerste keer dat er een klacht was ben ik er heen gegaan, heb met iedereen gesproken, maar trof geen paard aan. Ik kon er toen niets mee, heb geen overlast geconstateerd. Ook geen mest. Ik ben daarna vaker bij de buurman geweest. Ik ruik nooit stank. Ik ben er een keer of 5 a 10 geweest. De buurman is, langere tijd geleden, een keer aangesproken dat hij zijn mest moest opruimen. Als er veel mest zou liggen, dan is er snel stankoverlast en dan zou er een proces-verbaal kunnen worden opgemaakt. Ik moet zelf de overlast constateren, anders kan ik niets doen. Er is geen apparatuur om geurhinder te meten beschikbaar bij de gemeente. Ik ben er ook op een warme dag geweest, maar toen heb ik ook geen stankoverlast geconstateerd. Ik ken een stuk of 5 à 6 andere gevallen waarin meldingen zijn gedaan over paarden of pony's. Als er gebeld wordt met een melding en ik heb gelegenheid, dan kom ik langs. De politie kan ook gebeld worden, die kunnen ook langs komen.

Gemeente, de heer D.

We kunnen de regels niet zomaar aanpassen. We hebben ambtelijk zeker interesse getoond in

de meldingen van verzoekers. Meerdere keren zijn we gaan kijken. Een keer is er zelfs met een jurist gekeken. Daarnaast zijn verzoekers twee keer bij de wethouder voor een gesprek geweest. We zijn al lang met deze zaak bezig. We hebben beperkte capaciteit. Bij herhaaldelijk niet kunnen constateren dat er overlast is, sluiten we het dossier. Daar zit het nu dichtbij. Het is gebruikelijk dat de handhaver gaat kijken bij de haard van de mogelijke overlast. In dit geval is het mogelijk dat we een uitzondering maken en ook bij verzoekers komen.

Reacties op verslag van bevindingen

Het verslag van bevindingen is naar verzoekers en naar de gemeente gestuurd.

Verzoekers reageren bij mail van 1 oktober 2015. Ze geven het volgende aan:

We kunnen ons vinden in de inhoud van uw verslag, maar hebben op enkele punten ernstige bedenkingen.

1. Betreft de inbreng van de gemeentehandhaver (door u de heer C genoemd).
Op uw vraag hoe vaak hij een melding heeft gehad en op de Gravenweg is geweest antwoordde hij (uit de losse pols): zo'n 10 a 20 maal.
Bij verder doorvragen van uw kant bleek het 5 a 10 maal te zijn.
De handhaver zegt dat hij bij ieder bezoek bij de buurman achter in de paardenbak is geweest en geen overlast heeft geconstateerd.
Wij voelen ons totaal overgeleverd aan het reukvermogen en de inschatting van 1 persoon.
2. Bij de aanvang van onze bespreking werd door u gesteld dat de ombudsman controleert of de gedragingen van de gemeente behoorlijk zijn.
Pesterijen van onze buurman liggen niet op de weg van de ombudsman, maar horen bij de politie. Deze pesterijen zijn echter puur paard-gerelateerd en vallen derhalve o.i. wel degelijk onder verantwoordelijkheid van de gemeente. Door de aanwezigheid van het paard en de reacties van de buurman voelen wij ons gevangen in onze eigen tuin, daar het paard op ieder geluid uit onze tuin reageert.(snoeien, plastic zakken vullen met snoeiafval, klike gebruiken enz. enz.) Als er geen paard naast ons aanwezig zou zijn en we alleen onenigheid met onze buurman hadden, dan zou het wel een politie-aangelegenheid zijn.
Nu ligt het probleem naar onze mening duidelijk op het bordje van de gemeente Almelo, daar zij verantwoordelijk is voor het welbevinden van haar burgers. Wij vinden dat de gemeente Almelo deze zaak wel erg gemakkelijk afdoet met de opmerking dat de officiële regels (APV) niet worden overschreden. Op uw vraag aan de gemeente of zij de regels niet willen, c.q. kunnen wijzigen kwam er totaal geen positieve reactie.
3. Dat wij niet de enige personen zijn die met dergelijke overlast te maken hebben blijkt toch wel uit de opmerking van de handhaver, dat hij al zo'n 5 à 6 andere meldingen m.b.t. paardenoverlast heeft behandeld.

De ombudscommissie neemt de opmerkingen van verzoekers mee in de overwegingen. De gemeente heeft laten weten akkoord te zijn met het verslag.

Overwegingen van de ombudscommissie

De behoorlijkheidsnorm van luisteren naar de burger houdt in dat de overheid actief luistert naar de burger, zodat deze zich gehoord en gezien voelt. Dit betekent dat de overheid de burger serieus neemt en daadwerkelijk geïnteresseerd is in wat hij belangrijk vindt.

De burens van verzoekers hebben een paard dat regelmatig in de achtertuin van de burens staat. Verzoekers geven aan stankoverlast te ervaren, vooral van de urine van het paard. Intussen verloopt het contact tussen de burens steeds moeilijker en ervaren verzoekers pesterijen van de burens. Verzoekers hebben de gemeente meerdere keren gebeld met een verzoek om handhaving. In eerste instantie over geluidsoverlast door het draven en springen van het paard en vanaf 2015 met meldingen van geuroverlast. Ook de politie is een aantal keren bij verzoekers geweest. De verzoeken om handhaving zijn afgewezen omdat de gemeentelijk handhaver geen geuroverlast heeft geconstateerd. Zou hij deze wel constateren, dan is handhaving op grond van de APV mogelijk (overlast van dieren). Zowel in 2014 als in 2015 hebben verzoekers een gesprek gehad met de verantwoordelijk wethouder.

Verzoekers willen dat er een einde gemaakt wordt aan de geuroverlast die zij ervaren en de ontstane pesterijen door de burens. Verzoekers zouden graag zien dat de regels voor handhaving worden aangepast en aangescherpt. Ze verwijzen hierbij ook naar de opmerking van de gemeente dat er per jaar ongeveer 5 à 6 andere meldingen zijn over paarden of pony's. De gemeente geeft aan de afgelopen jaren juist bezig te zijn geweest om de regels terug te dringen.

Mochten verzoekers het belangrijk vinden dat de regels toch worden aangescherpt, dan zouden ze zich tot de gemeenteraad kunnen wenden.

Verzoekers zeggen in het constateren van de geuroverlast afhankelijk te zijn van het reukvermogen van de handhaver die komt kijken. De ombudscommissie maakt echter uit de verklaringen van de gemeente op dat er ook twee keer een andere medewerker van de gemeente (een jurist) mee is geweest. Ook deze heeft geen geurhinder vastgesteld. Er is, zo is gezegd, geen apparatuur beschikbaar bij de gemeente waarmee eventuele geurhinder zou kunnen worden gemeten.

De ombudscommissie concludeert dat de gemeente alert reageert op meldingen van overlast door verzoekers. De gemeente is tot nu toe bij iedere melding naar de burens gegaan. Tijdens het gesprek met de ombudscommissie geeft de heer D. aan dat de gemeente dit niet steeds kan blijven doen, gelet op de hoeveelheid aan meldingen en de beperkte capaciteit. Wel zegt de heer D. toe dat de handhaver bij de eerstvolgende melding, conform het uitdrukkelijk verzoek van verzoekers, bij hen in de tuin zal komen kijken en ruiken.

Nu de gemeente actief reageert op de meldingen, maar geen overlast waarneemt, is er geen mogelijkheid voor de gemeente om iets te doen aan de overlast die verzoekers ervaren.

Tijdens de gesprekken met de gemeente, maar ook tijdens het gesprek met de ombudscommissie zijn andere mogelijkheden besproken. Het gaat hierbij om mediation met de burens (eventueel met nog andere burens die volgens verzoekers ook overlast zouden ervaren) of een civiele procedure wegens vermindering van het woongenot. Verzoekers geven bij beide opties aan hier niets voor te voelen.

De ombudscommissie is, gelet op hoe de gemeente steeds gereageerd heeft, van oordeel dat de gemeente voldoende heeft geluisterd naar verzoekers en zorgvuldig heeft gehandeld.

Conclusie en oordeel

De klacht is ongegrond.

Aldus vastgesteld door de Overijsselse ombudscommissie op 2 november 2015.

P. Jansen

mw. mr. P. Weggemans